

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.096/2013/8.

Győri Ítéltábla a dr. Barbarics Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a Fazakas Ügyvédi Iroda által képviselt I.r., II.r. és III.r. alperesekkel szemben vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében - melybe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott a dr. Barbarics Tamás ügyvéd által képviselt I.r., a II.r., a III.r., a IV.r. és a V.r. beavatkozó - a Veszprémi Törvényszék 2013. február 4. napján kelt 1.G.40.026/2011/46. szám alatti ítéletével szemben az alperesek által 53., Gf.6. szám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy a Magyar Államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg 706.200. (Hétszázhatézer-kettőszáz) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket.

A le nem rótt fellebbezési illetékből 435.300. (Négyszázharmincötezer-háromszáz) Ft-ot a II-III.r. alperes az I.r. alperessel egyetemlegesen köteles megfizetni.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 190.500. (Egyszázkilencvenezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

2008. május 14-én a felperes mint vállalkozó, valamint a II-III.r. alperes tagságával és ügyvezetésével működő I.r. alperes mint megrendelő között vállalkozási szerződés jött létre a város 1-i ... hrsz-ú ingatlanon (... u. ..) létesítendő 8 lakásos társasház kivitelezési munkáira, 2009. május 30-i teljesítési határidővel, 92 millió forint nettó vállalkozói díjért. A szerződés szerint a felperes vállalta nemcsak az „épület” teljeskörű kivitelezési munkáit, hanem az építészeti-, épületgépészeti- és épületvillamossági (valamint egyéb) kivitelezési tervdokumentációk beszerzését is. A vállalkozási szerződést a felek 2009. május 8. napján módosították, a vállalkozói díjat nettó 103.700.000.Ft-ra felemelve. A szerződésmódosításban kikötötték, hogy a felperes 2009. május 29-én az I.r. alperes birtokába adja az épületet, feltéve, hogy a megrendelő I.r. alperes - a már megfizetett 50.700.000.Ft vállalkozói díjon túl - megfizet további 21.300.000.Ft-ot. Megállapították, hogy az I.r. alperes a vállalkozói díjból további 10 millió forintot az L/6 jelű lakás

értékesítésekor fizet meg, amely eddig még nem történt meg. A módosító szerződésben az I.r. alperes tagjai, a II-III.r. alperesek készfizető kezességet vállaltak a felperesnek a módosított szerződés szerint járó díjak megfizetéséért.

A felperes építési napló bejegyzésben a munkát 2009. május 29.-re készre jelentette, kérve az átadás-átvételi eljárás lefolytatását. Az I.r. alperes ez utóbbit nem tűzte ki, hanem hiba- és hiánylistát vett fel, melyet a felperesnek átadott. A felperes 2009. július 3-án ismételten készre jelentette a vállalkozói művet. Az építésügyi hatóság 2009. július 30-án az épületre használatbavételi engedélyt adott, a felek között viszont a műszaki átadás-átvételi eljárás lefolytatására csak 2009. november 5-én került sor. Az alperes az építési munka hibái miatt az "A" Kft-hez ("A" Kft.) fordult, amely 2009. október 29-én az L/2 lakás lapburkolatait, simított vakolatát, fapadló burkolatát osztályon kívülinek minősítette. Az "A" Kft. 2010. január 28-án az L/6 jelű lakást vizsgálta, osztályon kívülinek találva a simított vakolatokat és az aljzatbetont.

A felperes módosított keresetében **13.785.552.Ft** tőke és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket egyetemlegesen. Ebből az összegből 7.660.000.Ft-ot vállalkozói díj, 2.172.279.Ft-ot pótmunkadíj és 3.953.333.Ft-ot az építkezés nyereség megosztása címén kérte. A felperes *pótmunkadíj* iránti keresetét arra alapította, hogy a felépített társasházi lakások vevői az egyes lakásokba egyedi burkolatot és konyhabútort rendelhettek, melyeket a felperes beépített, a többletköltséget azonban az I.r. alperes nem térítette meg. Ezen túl az L/6 jelű lakásba a tervezetthez képest - műszaki okból - más kazánt kellett beépíteni. Pótmunkát jelentett az I.r. alperes által megrendelt külső falikavicsozás is. A társasház beruházásából eredő *nyereség megosztását* a megrendelő I.r. alperessel kötött azon megállapodására figyelemmel kérte, hogy a társasházi lakások és egyéb helyiségek értékesítéséből származó bevétel, valamint a nettó beruházási költség különbözetét egymás között egyenlő arányban megosztják. A nyereség megállapításánál a megállapodás szerint le kellett vonni a 20 millió forint telekértéket és 5 millió forint beruházási költséget. A lakások eladási ára 141.340.000.Ft volt. A felperesnek 103.700.000.Ft kivitelezési díj járt, a telekérték és a beruházási költség levonásán kívül levonandó tételt jelentett az I.r. alperes által közvetlenül megrendelt nyílászárók 4.733.333.Ft költsége is.

Az alperesek *ellenkérelmükben* a kereset elutasítását kérték. Vitatták, hogy a vállalkozási szerződés módosítására a műszaki tartalom bővülése miatt került volna sor. A felperes az eredeti vállalkozási szerződésben is az építési engedélyezési terv szerinti teljes társasház kivitelezését vállalta, amelybe így bele kell érteni a társasház épületén kívüli külső út, parkoló, kukatároló és kerítés felépítését is. Az I.r. alperes a szerződés módosítását csak amiatt írta alá, mert a felperes a díjmelés elmaradása esetére kilátásba helyezte a munkaterületről levonulását. A felperessel ugyan megállapodtak a beruházásból származó nyereség megosztásában, de csak arra az esetre, amennyiben a felperes a szerződésben vállalt I. osztályú minőségben teljesít. A felperes kivitelezése pedig hibás volt, az "A" Kft. felmérése szerinti osztályon kívüli minőség jellemző a teljes épületre.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott *ítéletével* kötelezte az I.r. alperest 8.826.931.Ft tőke, valamint abból 7.413.097.Ft után 2009. november 5. napjától - és 1.413.834.Ft után

2010. január 5. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére. Kötelezte a II-III.r. alperest, hogy az I.r. alperessel egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 5.440.878.Ft tőkét, valamint annak a 2009. november 5. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát. Ezen túlmenően a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság a felek közötti építési szerződés (Ptk.402.§) tartalmát az írásbeli szerződés 1. pontja, valamint az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Épt.) fogalmai (2.§ 10. pont, 2.§ 8. pont) alapján úgy határozta meg, hogy a szerződés alapján a felperes a társasház *épülete* kivitelezési munkáit vállalta. Nem képezte azonban feladatát az engedélyezési tervben szereplő, de az épület fogalmába nem tartozó egyéb munkák, így az épületen kívüli kerítés, parkoló, kapubejáró elkészítése. Ezt támasztja alá, hogy az építési szerződés módosítását megelőzően a korábbtól eltérő, 103,7 millió forint végösszegű költségvetés újabb vállalkásként tartalmazza a külső közmű, kukatároló épület, külső út -, parkoló -, kert - és kerítés felépítését. Az I.r. alperes ugyan védekezésében arra hivatkozott, hogy a szerződésmódosításra a felperes „zsarolása” folytán került sor, megtámadási jogával mégsem élt. Ezért az I.r. alperes a módosított szerződés szerinti átalánydíjat köteles teljesíteni a felperesnek. A törvényszék a Ptk.403.§ (4) bekezdése szerint a 3., 4., 5. pótmunka-számlán alapuló felperesi pótmunkadíj iránti követelést alaposnak találta. A kavicsozás költségeit (5. számú pótmunka-számla) a II.r. alperes 67.500.Ft értékben elismerten megrendelte. A 3. és 4. pótmunka-számlában a felperes a lakások vevői által megrendelt magasabb minőségű és áru burkolatok, konyhabútorok beépítését számlázta ki, valamint az L/6 jelű lakásba beépített más típusú kazán ellenértékét. A felperes ezért együttesen 1.972.219.Ft pótmunkadíjra tarthat igényt. A felperes egyes munkarészeket nem végzett el, így az L/5 jelű lakásban a vevő végzett el számos befejező munkát 1.039.000.Ft költségért, míg az L/6 jelű lakásban az I.r. alperes megrendelésére más vállalkozó végzett el 1.180.122.Ft nettó értékű munkát. A bíróság - az előzetes bizonyítási eljárás során eljárt szakértők véleményétől eltérve - az elsőfokú eljárás során kirendelt Hellebrandt Ferenc szakértő véleményét fogadta el a vállalkozói munka hibás teljesítése miatt meghatározható árleszállítás összege esetében, melyet 2.340.000.Ft-ban fogadott el. Az elszámolás eredményeként a 103.700.000.Ft vállalkozói díjból levonva az elmaradt munkák ellenértékét (1.180.122.Ft, 1.039.000.Ft) és az árleszállítás összegét (2.340.000.Ft) 99.140.878.Ft a fizetendő vállalkozói díj, melyből az I.r. alperes 93.700.000.Ft-ot már kifizetett. A fennmaradó 5.440.000.Ft vállalkozói díjon túl az I.r. alperes még 1.972.219.Ft pótmunkadíjat köteles megfizetni (együtt: 7.413.097.Ft-ot). A beruházás nyeresége elszámolásánál a törvényszék az egyes társasházi lakások benyújtott adásvételi szerződése szerinti 136.306.000.Ft nettó árbevételből indult ki. Ebből levonásba helyezte a felperesnek járó vállalkozói díjat, a telek értékét (20 millió forint), a beruházási költséget (5 millió forint), az I.r. alperes által finanszírozott külső nyílászárók (4.733.333.Ft) összegét. Az így adódó 2.827.667.Ft fele, 1.413.834.Ft illeti meg a felperest nyereség címén. A készfizető kezes II-III.r. alpereseket csak a felperesnek vállalkozói díj címén járó összeg (5.440.878.Ft) megfizetésére kötelezte egyetemlegesen a bíróság, mivel értékelése szerint az építési szerződés módosításában csak ilyen terjedelemben vállaltak helytállási kötelezettséget.

Elsődlegesen az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása, míg másodlagosan annak hatályon kívül helyezése iránt az alperesek terjesztettek elő *fellebbezést*. Jogorvoslati kérelmükben elsődlegesen vitatták az elsőfokú bíróság azon

szerződésértelmezését, amely szerint a felperes csak a társasház épülete kivitelezését vállalta az eredeti vállalkozási szerződésben. Megítélésük szerint a felperes az építési engedély szerinti 8 lakásos társasház teljeskörű kivitelezését vállalta. Álláspontjukat arra alapították, hogy a jogerős építési engedély kiterjedt a telken belüli parkolókra, a kerítésre és a kukatároló épületére is. Az építési szerződés módosítása ténylegesen nem járt a műszaki tartalom bővülésével, a felperes által megjelölt „pót- és túlmunkák” már eleve a szerződés részét képezték. Ezt támasztja alá, hogy a felperes az alvállalkozókkal is a teljes társasház kivitelezésére kötött alvállalkozói szerződéseket. Megítélésük szerint az elsőfokú bíróság nem vette kellőképpen figyelembe, hogy a teljeskörű vállalat ellenére az L/6 jelű lakást az I.r. alperes fejezte be, az ott lévő „mintakonyhát” pedig a felperes elszállította. Nem számolt az elsőfokú bíróság által elfogadott felperesi költségvetés azzal sem, hogy az L/5 jelű lakás konyháját a vevő építette be. Fenntartották, hogy 2009. áprilisától az I.r. alperes az építési naplóhoz nem fért hozzá, az építési napló vállalkozói bejegyzései egy időben keletkeztek, azok hiteltelenek, melynek vizsgálatára eredménytelenül indítványozták írásszakértő kirendelését. Végül fenntartották azon hivatkozásukat is, hogy a módosított építési szerződés aláírására „kényszerítő körülmények” miatt került sor.

A fellebbezési eljárás során az alperesek fellebbezésüket kiegészítették. Kifejtették, hogy 2008. június 13-án a felek eredeti szerződésüket módosítva a szerződés tárgyát társasház építése kivitelezési munkáiban határozták meg az építési engedélyben foglalt műszaki tartalommal. Megítélésük szerint a Ptk.205.§ (1) bekezdéséből, valamint a bírói gyakorlatból (BH 2013/64, GK. 5. számú állásfoglalás) következően a szerződés tárgya tekintetében a felek között olyan lényeges eltérés állapítható meg, hogy a módosító szerződés nem jött létre. Így a felperes erre a szerződésre keresetét nem alapíthatja, legfeljebb szerződésen kívüli elszámolásnak lehet helye. Az alperes a szerződés tárgyának mindvégig az építési engedély alapját képező engedélyezési dokumentáció szerinti munkákat tekintette, így ettől eltérően az elsőfokú bíróság a szerződés tárgyát nem határozhatta volna meg. Sételmezte, hogy a Pp.221.§ (1) bekezdésével ellentétesen az elsőfokú bíróság nem értelmezte a 2008. június 13. napján kelt szerződés tartalmát. Ezért az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan. Kifejtette, hogy átalánydíj kikötése esetén a vállalkozó pótmunkadíjra nem tarthat igényt, a vállalkozó a tervben szereplő, de a költségvetésből hiányzó munkákat külön díjazás nélkül is köteles elvégezni. (BH 2011/13., BH 2008/267., EBH 2004/1123) Ugyanakkor az elmaradt munkarésszel kapcsolatos díjtételeket az átalányárból levonásba kell helyezni. A magasabb minőségű burkolóanyagok ellenértékét a felperes azért nem számolhatja el, mert vállalat ellenére sem volt képes I. osztályú minőségben teljesíteni. Fenntartotta azon érvelését is, hogy a beruházás nyeresége elszámolását a felperes csak abban az esetben kérheti, amennyiben I. osztályú minőségben teljesített. Úgy ítélte meg, hogy nyilvánvalóan a jóerkölsbe ütközik egy olyan megállapodás, amely a vevői igényeket csak az alperesre terheli, míg az abból fakadó nyereséget a felek között megosztani rendeli. Kifogásolta, hogy indítványai ellenére elmaradt az "A" Kft. másik szakértőként kirendelése, valamint igazságügyi írásszakértő kirendelése az építési napló bejegyzései vizsgálatára.

A felperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú ítélet fellebbezett része helybenhagyását és az alperesek másodfokú perkölségben marasztalását kérte. Elsődlegesen arra mutatott rá, hogy a kiegészített fellebbezés tárgyi tévedést tartalmaz, helyesen az építési szerződés

módosítása nem 2008. június 13-án, hanem 2009. május 8-án történt. A kiegészített fellebbezésben előadott, szerződés létre nem jöttére irányuló indítványt az I. r. alperes az elsőfokú eljárásban semmilyen eljárási formában nem terjesztett elő. Így erre a hivatkozásra a másodfokú eljárásban már nincs jogi lehetőség. Iratellenes az a fellebbezési hivatkozás, hogy a törvényszék a nyílászárók 4.433.333.- Ft. költségét ne helyezte volna levonásba, helyesen ez megtörtént. Végül kifejtette, hogy az elsőfokú eljárásban a bíróság a több szakvélemény ellentmondásait feloldotta., és nem volt emlékezete szerint elutasított másik szakértő kirendelésére irányuló alperesi indítvány.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül (Pp.253.§ (3) bekezdés) és megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból érdemben és indokaiban is helytálló jogkövetkeztetésre jutva tartotta nagyjából alaposnak a keresetet.

Az elsőfokú bíróság helyes megítélése szerint a megrendelő I.r. alperes és a vállalkozó felperes között a Ptk.402.§ (1) bekezdésében szabályozott építési szerződés jött létre és a törvényszék helytállóan állapította meg a 2008. május 14. napján kelt eredeti építési szerződés műszaki tartalmát is.

A vállalkozói díj- és pótmunkadíj (Ptk.397.§ (1) bekezdés) megfizetése iránt indított perben a jogviszonyra irányadó anyagi jogi szabályok (Ptk.389.§, 397.§ (1) bekezdés) alapján a felperes volt köteles bizonyítani (Pp.164.§ (1) bekezdése) a díjfizetési kötelezettséggel járó szerződés műszaki tartalmát. Ugyanezen eljárásjogi jogszabály alapján a szélesebb körű műszaki tartalmat állító alperest terhelte annak bizonyítása, hogy már a felperes eredeti vállalkozása is kiterjedt a 2009. május 8. napján módosított építési szerződés vállalkozói díjával fedezett, bővített műszaki tartalomra. Eszerint az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a 92 millió forint kikötött vállalkozói átalánydíj ellenében a felperes már az eredeti építési szerződés megkötésekor vállalta a nyolc lakásos társasház épületén kívüli létesítmények, építmények (a külső közmű, a kukatároló épülete, a külső út-, parkoló-, kert- és kerítés) megépítését.

A törvényszék a bizonyítékok helytálló mérlegelésével (Pp.206.§ (1) bekezdés) állapította meg azt, hogy az eredeti és módosított építési szerződés, a 6. sorszám alatt csatolt módosított költségvetés okiratával, illetve a bíróság által kirendelt Hellebrandt Ferenc igazságügyi szakértő véleményével szemben az I.r. alperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett bizonyítékok közül kiemelendő, hogy az I.r. alperes szervezeti képviselője (a II.r. alperes ügyvezető) nem kétségesen aláírta a 2009. május 8-án kelt eredeti építési szerződést módosító újabb szerződést, a módosítás tartalmát oly mértékben elfogadva, hogy az I.r. alperest terhelő fizetési kötelezettségért (a III.r. alperessel együtt) készfizető kezességét is vállalt. Az elsőfokú eljárás során az I.r. alperes csupán állította, hogy a szerződésmódosítás aláírására a felperes „zsarolása” miatt került sor,

és az emelt összegű díj nem járt a műszaki tartalom bővülésével. Akarathibára hivatkozva (Ptk.210.§ (1), (4) bekezdés) azonban a törvényszék felhívása ellenére sem támadta meg a szerződést. A megtámadási jog törvényi határidőn belüli (Ptk.236.§ (1) bekezdés) gyakorlása, illetve megtámadási kifogás (Ptk.236.§ (3) bekezdés) előterjesztése hiányában így a perben rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján csak azt lehetett tényként megállapítani, hogy az építési szerződés külső munkákra kiterjedő módosítása miatt emelték fel a felek a felperesnek járó vállalkozói díj összegét 103.700.000.Ft-ra. Az alperesek kiegészített fellebbezésében hivatkozott, 2008. június 13. napján kelt építési szerződés okirata az említett és a törvényszék által figyelembe vett bizonyítékok lerontására nem volt alkalmas. Az iratoknál 40. sorszám alatt elfekvő, említett szerződési példány tartalma csak részben (az 1. pont kikötéseiben) tér el a 2008. május 14. napján kelt szerződés szövegétől, azonban abból nem lehet kétségen kívüli következtetést levonni arra, hogy a felperes eredeti vállalása is kiterjedt volna a társasház épületén kívüli munkákra. A szerződésben az építési engedély számának feltüntetése - további kikötések hiányában - nem jelentette azt, hogy eredetileg a felperesnek az építési szerződés alapján az engedélyes tervben részletezett munkákat kellett volna megvalósítania, csupán arra a tényre utalt, hogy a megrendelő az építési munkára már rendelkezik engedélyezési tervvel.

Az alperesek kiegészített fellebbezésükben tévesen hivatkoztak arra, hogy átalánydíj kikötése esetén a vállalkozó pótmunkadíjra ne tarthatna igényt. Helyesen átalánydíj formájában meghatározott vállalkozói díj esetén a kikötött díjon felül csak a pótmunka ellenértéke számítható fel, ugyanakkor többletmunka miatt (Ptk.403.§ (4) bekezdés) további díj felszámítására nincs lehetőség. (EBH 2000/201, BH 1996/651, BH 2004/249) A hatályos jogszabályok által meg nem határozott pótmunka a szerződés megkötése után pótlólag elrendelt (megrendelt) munkákat, újfajta megrendelői igényeket jelenti, amelyek szerződésmódosítást eredményeznek a vállalkozói díj tekintetében is. (A Szegedi Ítéltábla Polgári Kollégiuma 1/2006. (XI.30.) számú kollégiumi ajánlása III. pont, BH 2004/322)

A perbeli esetben ezért az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte az I.r. alperest a harmadik, negyedik, ötödik pótmunkaszámlán alapuló (és az I.r. alperes által részben elismert) 1.972.219.Ft pótmunkadíj megfizetésére. A fellebbezés érvelésével szemben az elsőfokú bíróság az elmaradt munkarészek díjtételeit (1.180.122.Ft és 1.039.000.Ft) helyesen levonásba helyezte a felperesnek járó díjból és figyelembe vette, hogy az L/5 jelű lakás konyháját a vevő építtette be, míg az L/6 jelű lakást az I.r. alperes fejezte be.

Az alperesi jogorvoslati állásponttal szemben az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül fogadta el a hibás teljesítés miatti árleszállítás összegét meghatározó Hellebrandt Ferenc igazságügyi műszaki szakértő kiegészített szakvéleményét. A többszöri kiegészítés (G.40.026/2011/33., 41., 42. szám alattiak) után ez a szakvélemény már nem szenvedett olyan fogyatékoságban (Pp.182.§ (3) bekezdés), amely alapján helye lett volna másik szakértő kirendelésének.

Alaptalanul érveltek az alperesek azzal is, hogy a felperes pótmunkadíj-, illetve nyereség megosztása iránti követelést csak abban az esetben érvényesíthet, amennyiben a teljes építési

szerződést hibátlanul, I. osztályú minőségben teljesíti. Erre vonatkozó kikötést (Ptk.205.§ (1) bekezdés) ugyanis a felek szerződése nem tartalmazott.

Az ítéltábla az alperesek kiegészített fellebbezésében a szerződésmódosítás létre nem jöttére és a nyereség megosztásra vonatkozó szerződés nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközésére (Ptk.200.§ (2) bekezdés) vonatkozó hivatkozását amiatt hagyta figyelmen kívül, mert az alperesek ezek tényére az elsőfokú eljárásban nem hivatkoztak. (Pp.235.§ (1) bekezdés)

Ezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesek fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp.78.§ (1) bekezdése szerint viselni kötelesek a személyes illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt fellebbezési illetéket, valamint a másodfokú eljárásban felmerült saját, illetve felperesi (ügyvédi munkadíjból álló) perköltséget. A le nem rótt fellebbezési illetékből a II-III.r. alperes az őket terhelő marasztalási összeggel arányos (61,6%) le nem rótt fellebbezési illetéket kötelesek viselni az I.r. alperessel és egymás között is egyetemlegesen. (Pp.82.§ (1) bekezdés)

A felperest képviselő ügyvéd munkadíját az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (6) bekezdése alapján az áfával növelt 190.500.Ft-ban határozta meg.

G y ő r , 2013. november 6.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: